

גיליון מס' 13 • פרשת מקץ • תשפ"ג

לבוא

קרובה ישועתך לבוא

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של הרה"ק רבי מרדכי מקוזמיר זי"ע סיפורים ותולדותיו, ותולדות תלמידיו אחריו

סיפור השבוע

כתב הרה"ג המפורסם הרב אליקום געציל דוכטוואלד האבדק"ק שטשעמישץ, סיפור ששמע מפי אחד מחסידיו הנאמנים. סיפור זה סופר על האדמו"ר ר מרדכי מקוזמיר זצ"ל. כשברח כ"ק האדמו"ר זצ"ל מוולאדאווקי למדינת גאליציא, עשו חסידיו מוורשא מאמצים רבים כדי שיוכל כ"ק האדמו"ר זצ"ל לחזור למדינתו, לרוסיה. בעוד האדמו"ר זצ"ל שהה בגאליציא בא אליו החסיד המופלג הר' משה שמואל ז"ל מוורשא לדמבראווע, וסיפר לאדמו"ר זצ"ל אודות המאמצים הרבים שעושים חסידיו בשביל שיוכל לחזור לרוסיה. וענה לו האדמו"ר זצ"ל בזה"ל: "כעת איני רוצה לחזור לגור ברוסיה, משום שהמלך אלכסנדר מולך שם ורוצה אני להוריד אותו מממשלתו ולקללו, ובעוד הוא עדיין נמצא ומולך שם איני יכול לעשות דבר." הר' משה שמואל נחרד ונבהל מאוד כששמע את הדברים האלה מפי האדמו"ר זצ"ל. כשנסע הרב משה שמואל חזרה לביתו בוורשא בא אליו חברו הרב אברהמלי טרקענהיים ז"ל, ושאל אותו מה היה אצל האדמו"ר זצ"ל. נכנסו שניהם לחדר בפנים בביתו של הרב משה שמואל, וסיפר לו ר' משה שמואל את דברי קדשו של האדמו"ר, והאמין הרב אברהמלי ז"ל באמונה שלמה שיהיה חדשות באלו הימים. ובש"ק בראשית אמר האדמו"ר זצ"ל דברי תורה על תיבת בראשית וכך אמר: "בראשית נוטריקון ב'מות ר'שע א'לכסנדר ש'לישי י'מלוך ב'נו ת'חתיו". בימים אלו ראו נפלאות גדולות מאוד אצל האדמו"ר זצ"ל. קודם חג הפסח היה אצל האדמו"ר זצ"ל ר אלימלך שוב עה מגארשקוב, ונשמעו קולות ורעמים מבחוץ, ואמר לו האדמו"ר זצ"ל שיש בידינו קבלה, שאם יש ברקים ורעמים בחודש ניסן זה מרמז על מעדה מלכין ומקים מלכין, שייפטר מלך אחד ויעמוד מלך אחר תחתיו. וכך באמת היה, לאחר חג הסוכות מת הקיסר אלכסנדר, ומי שמלך תחתיו היה בנו ניקאליי שהיה המלך האחרון ממלכות רוסיה.

אמרות טהורות

בפרשת ויגש כתוב אדוני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח וגו'

אמר: דהנה יש פלוגתא בגמרא בענין נרות חנוכה ופליגי בה בית הלל ובית שמאי, יש אומרים שצריך כל יום להיות מוסיף והולך ויש אומרים שצריך להיות פוחת והולך, וזה רמז הכתוב היש לכם 'אב' היינו איך אתם סוברים שצריך להדליק בכל יום יותר, או 'אח' או להיות פוחת והולך להדליק ביום ראשון ח' וביום שני ז', ונאמר אל אדוני יש לנו 'אב', פירוש שאנו פוסקים כבית הלל שצריך להדליק בכל יום יותר.

בזאת חנוכה פתח הרב ואמר.

הנה יום השמיני של חנוכה נקרא זאת חנוכה, והעניין מזה דחנוכה הוא לשון חינוך, חנוכה המזבח לשון חינוך, וכמו שבנין בית לדור בתוכה עושים חנוכה הבית, וכמו כן בחנוכה נעשה החינוך והתחדשות מבנין השפעה וחיות ואור חדש מה שמחדש השם יתברך בהירות ואורות חדשים לישראל, ובחנוכה נגמר הבנין ומתחיל החינוך והתחדשות להשפיע לישראל אורות חדשים העליונים וכל השפעות טובות.

והנה גם בגשמיות, החינוך מפרנסה ומבריאות ומכל דבר הוא התחדשות הזה מאור חדש בחנוכה, וכמו דאיתא בספרים וגם נשמע מצדיקי אמת שגמר החתימה הוא בזאת חנוכה מה שהקב"ה משפיע לכלל ישראל כל הטובות וברכות ישועות ונחמות מחדש.

קוראין

בקיילץ יש אגדה שמספרת שאבי משפחת אייזנברג העשירה, ר' יוסל אייזנברג ז"ל, היה סוחר ברזל בעיר חנצין הסמוכה לקיילץ והאדמו"ר ר' מענדל מקוצק זצ"ל יעץ לו לקנות בית פלוני בקיילץ וימצא ברכה, ור' יוסל כחסיד שכל מה שרבו יאמר יהיה קדוש כמובן קנה את הבית, ובמרתפו מצא חבית מלאה בדינרי זהב וראה ברכה והצלחה מיוחדת בעסקיו.

נפלאות ערותיך

הרבנית חנה הפצירה בחותנה המגיד הקדוש מטריסק זצ"ל כמה פעמים שיפעל בשבילה לזרע של קיימא, והבטיח לה שיתפלל ובכל פעם שהיה מחמתן אחד מצאצאיו אמר לה שהרי בשעת החופה זקינינו הקדושים יורדים לחופה, אז שתעמוד גם תחת החופה ותבקש מהם, וככה אמר לה כמה וכמה פעמים וכשעבר זמן הרבה ולא נושעה, באה להמגיד בבכיה גדולה ויאמר לה המגיד הקדוש שבאם בעלך היה רוצה להפקד בזרע של קיימא כבר היה נפקד, והוסיף אבל לך מה לך בנים, טוב בעלך מעשרה בנים.

פניי פרשת השבוע

← מאת המחנך ר' בעריש גוטשטיין →

כידוע לכולנו שקיים כוח מיוחד הטמון, בימי החנוכה האלו, לכל השואלין ודורשין להבין מה עליו לפעול ולהיות מן המהדרין במצוות ומוסיפין במצוות ולזכות לחיות בהכרת הטוב בהתרגשות והתרוממות בהודאה לבוראנו ולהלל להשי"ת על כל הטוב ולזכות לשמר את ההתפעלות ולקבוע בליבנו להתפעל כל ימינו, בליל כ"ה בכסלו, נדליק ברצות השם יתברך נר ראשון של חנוכה, נוסיף נר בכל יום, עד שבלייל שמיני נדליק שמונה נרות, הרי הנס הלך וגבר ככל שנקפו הימים, עד שהשמן שמצאו בפך הקטן היה בו די שמן ליום אחד דלק שבעה ימים, כך יובן הנס לפי בית הלל, אבל אילו היינו נוהגים כשיטת בית שמאי שפוחת והולך היינו מתחילים בשמונה נרות, יורדים לשבעה, לשישה, חמישה, עד לנר בודד, ביום השמיני, לשיטה זו מעורר תמיהה גדולה: כי הנס הלך וגבר, ובית שמאי ודורשין שנלך ולצמצם את איזכורו! היתכן ומדוע כך? התשובה על זה השמיעו הצדיק הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצוק"ל, שיטת בית הלל מציינים את הנס שהלך והתעצם, אך שיטת בית שמאי עומדים ומתריעים לכולם: דעו לכם שככל שהנס ימשיך ומתמשך, ככל שחובת הכרת הטוב לבורא עולם הולכת וגדלה, כך רגישתנו בדרך הטבע מתעמעמת לנס ואנו הופכים שאננים ואדישים כלפיו מיום ומעשה לשעה, להרה"ק בעל בית אברהם מסלונים זצ"ל היה מנורה, שבה היה מדליק בחנוכה, במרכז המנורה היה ניצב עיטור בולט כדמות "תרנגול", כאשר היה עוברים מחצית מימי החנוכה היו זקני ופרחי החסידים נאנחים ואומרים זה לזה: "כבר הגענו לתרנגול ועדיין לא התעוררנו", עדיין לא השגנו את האורות של חנוכה, ושוב היו מסתערים בעבודת הקודש, ועולים בלהבת יקוד האש יחד עם הרבי, לפי הנ"ל יובן הייטב הגמרא שבת לאחר שהגמרא כבר שנה בהלכות נרות חנוכה ובאופן ההדלקה, לפתע שואלת הגמרא: מאי חנוכה? ומתחילה לבאר מחדש כל הענין, תמיהה גדולה יש כאן הרי עסקנו עד כה בעניני חנוכה ומה השאלה "מאי חנוכה"? אלא ללמד בא הדבר שגם כאשר עבר, עדיין מוצאים בו טעם להתחיל מחדש "מאי חנוכה"? ולכל אחד ואחד ניתן הכוח לשאול לעצמו "מאי חנוכה"? עם מה יוצאים וכל הבא להיטהר אפילו בשאלה על מצבו, מסייעין אותו מן השמים לזכות לימי החנוכה מלאים בהודאה אין סופית כשיטת בית הלל כדי להוסיף ולהודות ולהתבונן בהתחדשות גם על הניסים האחרים, על המשפחה, על הצאצאים, על הבריאות, ועל הפרנסה, נסיים בבית אהרן לחנוכה עמוד 94 וזה לשונו: חנוכה נקרא הוד נקבע להודות ולהלל וצריך להודות על כל יום של חנוכה, ועל כל אמירת הלל, ועל מצוות הדלקת נרות של חנוכה, הגם שצריך להודות לה' על כל שעה ורגע, רק שימי חנוכה אלו הימים נקבעו לכך. עכ"ל

איריש ווארט

דאס איז געוועהן ווען ער איז נאך געוועהן א יונגערמאן ביי זיין הייליגן פאטער דער טריסקער מגיד זי"ע הושענא רבה בשעת דער הקפות מיט די ד' מינים ווען דער טריסקער מגיד גייט ארום אין זיינע קינדער גייען מיט אינטער איהם אינמיטן געט דער טריסקער מגיד א שטעל אפ אין דרייט זיך אויס צו זיין זוהן ר' מרדכי וואס איז געוועהן צוגעדעקט מיטן טלית אין איז געשטאנען צוטערדיג אין אנגעשטרענגט פין דאווענען אין דער טריסקער מגיד געט איהם א זאג "מוטילע! דער מלאכים האסטו שוין איבערדערשראקן וועם ווילסטו נאך איבערשרעקן?!" (מוטאלע! את המלאכים כבר הפחדת, את מי אתה עוד רוצה להפחיד?!)

זי"ע

צריקים במיתתם קרויים חיים

מגורים

גם אני, כמו כל בחור בן זמננו, הגעתי לחתונה בידיעה שבשביל שיהיה לי דירה משלי, צריך נס של ממש.

החיפוש אחר "מציאה" שתאפשר לי בהון העצמי הקיים להגיע לרכישה הגיונית, התחילו, וכמצופה, אף התארכו והתארכו.

כמי שמכיר את דבר פועלו של הצדיק מקוזמיר, בחרתי באותה שנה להצטרף לקבוצה היוצאת לפולין, ולהעתיר בעד הדירה המיוחלת.

שבועיים בדיוק מיום היארצייט, ביום כ"ב בתמוז, כשהדי התפילה הרותחים על ציון הרבי עודם נושמים בעצמות, חתמנו על זכרון דברים!

הצדיק בכוחו פעל והביא את הבלתי אפשרי!

לרפואת הילד
חיים אריה יימיהו בן אסתר
בתוך שאר חולי ישראל

להצלחת
ישראל אהרן בן גולדה
ומשפחתו בכל העינים

ניתן לשלוח תגובות.
רעיונות והערות
למערכת באימייל:
s0733678281@gmail.com

תמונת השבוע

יהודי קילצה בחורף תרצ"ט
צולם על ידי קצין בהנהוף

את הבקבוקים מביאים לאחת מנקודות האיסוף:
ירושלים-חג' 21 מאחורי השער
ביתר עלית-בר'ם 9/5 מאחורי הדלת

בקבוק = אותיות!

מביאים לכתובת
הרשומה למענה
למחזור דאגים
למחזור דאגים

אתם שותפים בספר תורה
בל שותפים שיתר בקבוקים חג' בני ישראל אוניות בספר תורה

בני ישראל בקבוקים וזה הפתח ליישוב